

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปริมาณความต้องการถือบัตรเอทีเอ็ม ปังจยหรือตัวแปรใดบ้าง ที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ของผู้ใช้บริการบัตรเอทีเอ็ม และศึกษาปัญหาความคิดเห็นของผู้ใช้บริการบัตรเอทีเอ็ม ของชนกลุ่มน้อย ในเขตอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ราย ประกอบด้วยชนเผ่า กระเหรี่ยง จีนฮ่อ ม้ง มูเซอ ลีซอ ลัวะ และอีก้อ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยการออกแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ชนกลุ่มน้อย การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ทำการหาค่าสถิติโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรถูกอธิบาย (Explained Variable) กับตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variables) ใช้ค่า Chi-Square และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) สำหรับข้อมูลปัญหาและความคิดเห็นทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่าชนกลุ่มน้อยส่วนใหญ่ถือบัตรเอทีเอ็มธรรมดา ร้อยละ 92.00 เอทีเอ็มทองโลก ร้อยละ 4.00 บัตรเอทีเอ็มอี-แคชการ์ด และบัตรวิชา-อิเล็กทรอนิกส์ จำนวนเท่ากัน ร้อยละ 2.00 วัตถุประสงค์ ของการถือบัตรเอทีเอ็ม เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็ว ใช้ทำรายการถอนเงินสด เป็นลำดับแรก ร้อยละ 98.00 ลำดับที่ 2 สอบถามยอดคงเหลือในบัญชี ร้อยละ 40.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าปังจยรายได้มีอิทธิพลต่ออุปสงค์ในการใช้บริการบัตรเอทีเอ็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัญหาที่พบมากที่สุด จากการใช้บริการผ่านเครื่องเอทีเอ็ม คือ ระบบการสื่อสารขัดข้องและปิดบริการบ่อย สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับราคาค่าทำบัตรและค่าธรรมเนียมรายปีของบัตรเอทีเอ็มนั้น มีราคาเหมาะสมแล้ว